

не доставлять ніякої карги. Як-жъ зачатіє чинити се на бурсакахъ, коли порівнують, за що змилуютъ із буромъ другі? За жого-жъ надирательства, коли по першій курій кількохъ бурсакахъ достає злу клясу, а змилуютъ и преефекта, що думає із ними робити? На то бач: „Повиганавъ бм я всіхъ, коби не Г., а тажъ мувати вже всі остата“. А догажъ ще, що той-же Г. із додаткомъ до злихъ кляс доставъ ще надирательству заномому въ Інститута.

Коли я, розглянувши із порядкахъ із бурой, почавъ до и. преефекта рідко називаючись, — то вже при нашій стрічці не могла між нами визнатися яка живіша бесіда. Я зміркувавъ, що и. преефектъ недолюбливъ із мене, не певний мене и поставивши обходитися безъ мене, якъ то бувало передъ утвореннємъ посади надирателя.

Небагомъ вигнано двоохъ бурсакахъ, ученикахъ із VI класу, Коса и Гору. Я, хочъ надиратель, довідався о вигнаню ихъ ажъ по фактѣ бѣ бурсакахъ. Питаю ихъ, за що вигнано. Отповѣдають: не знали „ритуальна“ о. Дольницькому. Зъ разу думавъ я собі: може то й справдіно: що съ ними робити, коли не хотать читатися? Але въ бурой піднялося велике негодованнє а найстаршій бурсакъ почавъ казати, що чогось подібного ще ніколи не бувало, нікого не вигнали, хочъ що року богато бурсакахъ не знаю „ритуального“ свѣду. Я зновъ подумавъ: теперъ беруть острѣйше, якъ въ тѣмъ злого. Але приходжу я до и. преефекта и питаю, чи то правда, що вигнано тыхъ двоохъ бурсакахъ. Такъ, була отповѣдь. Я сьмѣвавъ, за що. На то и. преефектъ: „Не знали ритуальна“. А впрѣмъ я на Коса мавъ давно хвалу. Все мені якось вымывався, ажъ теперъ я его прицинувавъ. Я собі пригадавъ, що Косъ бувъ міжъ тыми „українцями“, котрыхъ мені вычоловавъ и. преефектъ із самого початку. Отже мимо того, що Косъ мавъ 1-шу зьлокацію, що подъ зглядомъ поведена бувъ вьорваннємъ для цѣла бурой, мимо того, що „повномочника“ не давали ему супкою, „навертаючи“ его, — жого того вигнано его із бурой.

Якійсь часъ потому стало тихо. Ажъ отъ молодій руской гимназіи давъ концертъ, сама для себе, въ роковини смерті Шевченка. Бурсакъ Курнякъ, ученикъ той-жъ гимназіи, мавъ брати участь із свѣдѣ. Удавалъ до и. преефекта съ просьбою о позволеннє пойти свѣдати на концертѣ. Той отповѣдавъ его до и. Чишчаря, учителя свѣду. И. Чишчаръ не дозволявъ, мимо того, що удавався до него въ инстанцію и ученики и пасьменню самъ директоръ гимназіи сов. Ильницькій. Ученики удавало тогдѣ до сеніора Ставропигія д-ра Шараневича и бачъ дозволявъ. Курнякъ зьбрався уже на концертъ, ажъ тутъ приходять и. Чишчаръ и приносять отъ сеніора новий заказъ. Але Курнякъ, доставши вже разъ позволеннє и заповнивши учениковъ гимназіи, не хотѣвъ чинити ажъ заводу, побѣшовъ. Чому и. сеніоръ зьламавъ свое позволеннє, певно не знати; кажуть, що и. Чишчаръ по давній позволенню побѣвъ до и. сеніора и предоставлявъ ему, що Курнякови жинятся голосъ, отже свѣдати не може. Але тутъ оажу, що Курнякъ що недѣвъ и свата свѣдавъ въ церквѣ, а въ будній день утряню. То якоо голосови его не шкодило, ажъ мало пошкодяти отповѣданнє кількохъ игошенъ на студентковѣ концертѣ въ память Шевченка. Курнякъ вигнано із бурой. Мені жалъ стало найлучшого свѣдѣа, солдата-тенора із бурой, и я удавалъ до и. преефекта, а бачъ мені міжъ иншимъ каже: „Я Курняка вже давно мавъ на оці, бо я довідався, що бачъ ще минушого року заходивъ на „Просвѣту“. Дятого дуже добре ему теперъ оталося!“ Я звернувъ увагу, що Курнякови вигнаннє не дасться въ знаки, бо другі люде дали ему добре умѣщеннє. На то и. преефектъ: „Отъ тажъ то! Тутъ его карають, а тамъ ласкують и хвалять, та свѣдають „Ще не вмерла Украина“. Ну, ну, не вмерла, але вмере!“ (То слово „вмере“ выповѣвъ із великимъ патосомъ.) Я тѣлько выдвинувъ на него, не розуміючи такой лютой завзятости нѣ із сего, нѣ із того. Не було вже що больше казати.

И зновъ минуло троха часу, въ околю. Ажъ передъ самымъ Великоднемъ приходять разъ и. преефектъ до бурой и починає чогось дуже розглядатися докожа, потѣмъ наражъ приотуває до шапки бурсака Бугеля, дуже порядного хлопчини із 1-шою зьлокацію въ IV гми. класѣ, и починає перебирати его книжки. Бугель притупавъ до шапки и хоче передъ окомъ и. преефекта укрити якусь маленьку книжечку. И. преефектъ отбирає ся и починає переглядати. Бувъ то потестъ, до Бугель писавъ стишки. И. преефектъ почавъ читати якійсь „историчній думи“, а въ концѣ око его впадо на стишокъ „Бурса“. Почавъ бачъ тую „Бурсу“ собі читати, потому по-

черешкомъ и почавъ читати ее въ голоосъ. Змѣтивъ отинка бувъ такий: автора нариже на злихъ ларчѣ із бурой и чинить увагу, що и. преефектъ за читаннє Шевченка выганає із бурой, а за „шабамъ“ із бурсакахъ жинці не каже кутарѣтї нічого. И. преефектъ страшно розлютився, назвавъ хлопця „блудникомъ“ и почавъ дальше шукати въ шапці, але нічого больше не знайшовъ. Потѣмъ кляче жого до себе, каже, каже, що чувъ, жого то Бугель читавъ соціалстичній книжки, и поручає мені иеревести ревизию обшара Бугеля. Я се зробивъ, але не знайшовъ нічого подѣрлівого. Я не мѣгъ зрозумѣти, за-бѣтъ наражъ унула ревизию на Бугеля и посудженнє о соціалстичній книжки. Очевидно, „повномочника“ мужили зробити на него доносы, а тогдѣ то въ цѣлѣй противнародной партіи дуже розцѣбалися за доказами, що нѣмѣ-то въ руской гимназіи цѣнте соціалстичъ та нагалимъ, жомъ подати ихъ и. Живному, редактору „Parlamentär-a“, обжалованому дирекцію руской гимназіи о клевету. Бугеля выключено із бурой — за дѣтинний отишокъ покарано такъ строго дѣтяну! Я того вже не мѣгъ собі пояснити. Бачучи, що хлопчина вышовши із бурой згине хлѣба із голоду, я самъ знайшовъ ему станцію и выпросивъ у знакомыхъ патомцѣвъ семинаріи т. зв. „империю“. О сѣмъ мѣмъ грѣшѣ, здаєсь мені, побѣйше до-відався и. преефектъ.

Въ кѣлькѣ днѣвъ по вигнаню Бугеля здыбавъ мене и. преефектъ и починає мені чинити закиды, що я не упередивъ его ніколи, що Бугель вѣтъ „українчикомъ“. — „Якъ се, каже, могло бути, жомъ вы о тѣмъ нічого не знали, коли я довідуся, що бачъ съ своимъ пересвѣдченнємъ во-всѣмъ не кривою? Такъ мені головно на то треба було надирателя, жомъ мені доносили, якъ котрый бурсакъ має поглядъ, жомъ мы не выховували собі такыхъ, котрѣ потому будутъ нашими ворогами.“ Але тутъ-же очевидно похоявся, що переговоривъ, отже додавъ: „Я зовсімъ не вымагаю отъ нихъ, жомъ они оталося заразъ таки „настоящими рускими“, але такой подѣои Украины знести не могу!“ Сказавши се, почавъ просити мене, жомъ я конечно частѣйше до него заходивъ та иньормувавъ его, и давъ мені пѣзнати, що въ противнонѣмъ случаю на слѣдуючій рѣкъ мѣгъ-бымъ не об-отати із бурой. Оно такъ и оталося.

Тажко боровся и. преефектъ съ „проклятымъ“ Украинномъ, и розумѣеся, жомъ выйти побѣдителемъ. Во противнякомъ его хто бувъ? — Дѣти, ученики. Позбувалъ із бурой Ставропигія найлуч-шихъ учениковъ із вышнихъ клясъ гимназіи, подорвався черезъ то хоръ бурсакахъ, и т. д. Мені отповѣдали старшій бурсакъ, котрѣ були въ бурой ще передъ преефектурою д-ра Савицкого, що тогдѣ чогось подібного не бувало. Хвалили дуже и. Вен. Площанского, редактора „Слова“, котрый чей-же не менше „твердый“, якъ и. Савицкій, а прѣцивъ із такой оспособѣ не преефектувавъ. Противно, кажуть, що и. Площанскій вьрвадывъ із бурой красной порядки, глядѣвъ передовѣмъ на то, жомъ дѣти велико порядно та училися.

Теперъ пішла Ставропигія съ своєю бур-ою о одинъ „шагъ“ дальше. Хто тому виненъ не знаю. Але то знаю, що минушого року, по выключеню Бугеля, на Великодній свата д-ръ Савицкій выразно сказавъ мені, що на другій рѣкъ буде бурсакахъ записувати тѣлько до нѣмецкой гимназіи. Що будѣто бы на се мавъ якій выдмъ и. Дѣтныковѣ, оговорчній надиратель бурой, се омишне. Надиратель не має ніякой на то власти. Ва, мені здаєся, що и самъ д-ръ Савицкій не мѣгъ сего зробити на влаосу руку... Тутъ ще замѣчу, що въ минушомъ роцѣ школь-нонѣ другого курсу бувъ лише одинъ бурсакъ въ нѣмецкой гимназіи и той однокій и а цѣлу буроу доставъ злу клясу! А зновъ самъ я бувъ торѣкъ свѣдкомъ, якъ одинъ хлопчина, записавъ до нѣмецкой гимназіи, прийшовъ до и. преефекта съ заявленнємъ, що въ нѣмецкой гимназіи ему прикро межѣ самими жидками, и съ просьбою переинести его до руской гимназіи...

Все то описавъ я по чистѣй свѣдѣти із уваги лише на добро бурой и добро обще народно. Нѣякимъ личнымъ чувствомъ я тутъ не вѣдуся. Я сего року не єсьмъ уже надирателемъ въ бурой Ставропигія. И. преефектъ на засѣданю Выдѣлу Ставропигія заклинувъ, що я „за мало розвинулъ енергію“. Я самъ признаю, що сказавъ по части правду. Але зновъ то мене оправдує, що я не мавъ тамъ куда розвивати „енергію“, бо при дѣлнихъ самыхъ бурсакахъ „настоятеляхъ“ бувъ я тамъ властиво непотрѣбнимъ. Того по-гляду були и другі люде. Разъ и. пр. членъ Выдѣлу Ставропигія п. Яковъ Савчицьскій із розмовѣ во мною сказавъ мені тѣи слова: „И. Са-

вѣдній захуде вамъ, що вы за мало розвинули енергію. Але я ему сказавъ, що жого буде на дальше терѣтти із бурой такыхъ нестрѣбныхъ, то на нічо не предастся и 20 вьсотатѣльнѣ...“ Мені бачитосъ, що сего досить.

Николай Лавровицкій,
домовий надиратель Ставропигіискон бурой
въ роцѣ 1885/6.

Sus Minervam docet.

Ролю отого непочесного отворѣна із латинской приповѣдки съ традицію само-жертвою отже вже два рока отирає редактору непочесного вѣдѣньского тиждѣнника „Parlamentär-a“, свѣтло-спеченый защитникъ и поборникъ „русства“ и православія. Чехъ, д-ръ Живной. Има се нѣвъ сего нѣвъ того до-служилося сумнои славы на галицкой Русѣ. Наші читателѣ знаютъ и. Живного бѣдай яко наклѣпаного судомъ вѣдѣньскимъ клевет-ника руской гимназіи — аздєсь, достаточный патентъ на дальшій подвиги того рода. Съ найновѣйшимъ такимъ подвигомъ „брата Славянина“, не квалификуемъ-ся передъ нѣвнѣй судѣ дятого тѣлько, що квалификуєся радше до дому божевольныхъ, мы жочемо теперь познакомити нашихъ читателѣвъ. Въ 32 и 34 чч. „Parlamentär-a“ находимо статью п. Жив-ного п. заг. „Die Russen in der Bukowina“, котрой головною тенденцію мы вже наклѣймували въ „Дѣлѣ“ яко фактъ нечужбинъ и невозмо-жливъ въ свѣтѣ людѣ разумныхъ, а можливый хлѣба въ тѣи тѣмѣ кромѣшній загорѣлыхъ са-натиковъ та платныхъ и не по разуму рен-ныхъ агентѣвъ-провокаторѣвъ, въ котрой вы-рвался и п. Живной.

И. Живной, — говоритъ въ початку тон-статьѣ, — долго вже придивалися заходамъ Украинцѣвъ („der Ukraïnen“) на Буковинѣ, и мовчавъ, не вѣруючи въ успѣхъ украинской пропаганды въ тѣмъ краю. Значитєся, теперъ, коли перервавъ мовчанку, починає вѣрвати въ той успѣхъ? Де тамъ, каже онъ, пер-рываетъ мовчанку, бо обурили его двѣ рѣчи: свиткованнє 25-лѣтної литературной дѣяль-ности „eines gewissen Josef Fedkowicz“ и отова „eines gewissen Stefan Smal-Stocki, seines Zeichens Docent der russischen (?) Sprache an der Czernowitzer deutschen Universität.“ Отчимъ двоимъ панамъ жочемо теперь и. Живной „ein wenig auf die Finger klopfen“, тай то, якъ по-казуєсь дальше, не больше и не меньше, якъ тѣлько такъ, „dass ihnen Sehen und Hören ver-gehen wird.“ Ну, спаси-Богъ за ласку! Правда, про Федьковича и. Живной симъ разомъ го-ворить ще не богато, бо, якъ каже, „скандаль-на хроника не входитъ въ его програму“, вхо-дитъ тѣлько такой скандалъ, якъ его статья. Онъ вдоволяєся тѣлько тымъ, що выданю Федьковичемъ „Буковину“ намынає „ein obscu- res, in polnischer Sprache mit verdorbenen russi- schen Lettern erscheinendes Blättchen“ и що ва-зыывая своихъ „Russen der Bukowina“, жомъ старалися якъ найскорше стерти въ лица зем-лѣ (aufraumen) такого Федьковича, подъ загро-вою утраты ихъ истинности. Вдоволяєся вкѣнци тымъ, що намынає Федьковича вразѣ съ Стоц-кимъ и другими „Verräther an den väterlichen Traditionen“, а мову, якою они пишуть — „eine Umlautersprache, einen Jargon der Dienstboten“, при котрой „der russische Bauer... gerade- zu ausspricht“. Можна поблагодарити „найнов-ѣйшому славистови“, п. Живному, такыхъ поражючихъ откриты, тымъ больше, що они такъ дуже похожѣ на гляданнє дороги по за-шляхомъ. Бо коли бы и. Живной имовъ утер-тымъ шляхомъ фактовъ, то знавъ-бы, що твы-ры „eines gewissen Fedkowicz“ перекладали на свои мовы Сербы, Чехи, Нѣмцѣ, Поляки и его улюбленѣ „Russen“, що оцѣнювали ихъ Нѣмцѣ и зновъ таки Russen (гл. Пыльва „Об-зоръ исторіи слав. литературъ“ т. I. и равѣоры повѣстей Федьковича, выданныхъ въ Кієвѣ, по-мѣщѣнѣй въ ми гихъ кієвскихъ и петербур-скихъ гаветяхъ) и що вкѣнци ein gewisser Ив. С. Тургеневъ уважавъ ихъ „ключемъ всды живой“, а „прочее“ т. е. бабринну въ роцѣ протекторѣвъ п. Живного, „либо признакъ, либо трупъ“ (гл. „Зоря“, 1885, ч. 21).

Та коли подобній елюкубраціи п. Живного про Федьковича являются немовъ та жаба, що пряскає свою слизью на вла, то вже прямо комично вьражаютъ читателя науки, якъ онъ, обскуриный журналистъ, давъ профессорowi руской мовы на университетѣ. Не подобалося, бачите, п. Живному, що д-ръ Смалъ-Стоцкій аваявая народомълюбивъ буковинскихъ вѣи-рати матеріялы етнографичній мѣжъ своимъ народомъ. По думцѣ п. Живного таке пѣна-ваннє своего народу може довести до того стра-шенного результату, що въ буковинскихъ „Russen“ вробятєся скоропоетижно „ein neues selbstständiges Culturvolk, welches sich kleinrussisch oder russisch oder ruthenisch nennen soll“. Се для п. Живного тымъ особливо страшно, що, якъ каже, „die nationale Zugehörigkeit zu dem grossen russischen Stamme ist der Stolz jedes Russen in der Bukowina“, а влобнѣ Украи-ны, роблячи Буковинцѣвъ „самостѣйнымъ культурнымъ народомъ“, жочутъ ихъ повѣ-вати той блаженной гордості, въ котрой и-менно лежить ихъ „велика, національна думка“. Нѣ, — кличе съ трагичною емоцаю п. Живной, — мають буковинскія „Руссы“ ста-тиса самостѣйнымъ культурнымъ народомъ, то красше нехай ихъ и вѣсѣмъ на свѣтѣ не

буде! Wissen denn die Russen in der Bukowina nicht, was die anderen Völker dafür geben wür- den, wenn sie 100 Millionen Menschen wären? (Отъ и справъ дѣлає, что вы не вы- траchten die lebensfähigen Völker geben wür- den, weil nur die Größe, die Zahl die national- Existenz garantiert. Heute zählt die russische- welches zum mindesten 30 Millionen Menschen nicht auf die Zukunft.“ Мы вышломъ съ ин- ном и оригинальномъ мудрости, не выговори- нѣвъ-отки, вѣдѣтъ не въ „Московскій“ „во- его власной нечѣстности и безнѣстности“ „во- справдѣ, въ нашѣи чѣсткѣ отповѣданнє. Въ в- жостѣйшомъ выганнѣ вѣсикѣ, жомъ-бы я вѣ- въ котрыхъ идеѣ чинъ разъ вышломъ вѣсикѣ- ректоъ собі грубу матеріялыю славу, — жомъ на то треба вѣсикѣ дѣяльничѣ отки, — тѣ- только деколи адобуєся кн. Бисмаркъ, а не Живной.

Оттака то повага выстунє на концѣ и- вчѣтъ „наймолодшого слависта“, д-ра Савицко- ученика Миклошича — „diesem im Slaventhum- (zur traurigen, бо Миклошичъ, якъ вѣсикѣ- принявъ самостѣйностъ (мало русской) выка) — вчѣтъ его руской мовы и руской в- вописа! Боже милый! що за ученый слависти- той и. Живной, до якого то за ученый слависти- рühtheit im Slaventhum“ адобуєтъ отъ въ в- клошича! Бо подумайте тѣлько: Миклошичъ и- и Стоцкій пишуть тѣлько о тѣмъ, що вѣсикѣ- Ова, велика штука! Се всякій хотѣвъ. Та- куды имѣ до геніяльности и. Живного, котрой- найлучше, найбаче и наскѣйшомъ жомъ в- тѣмъ, чого видати не видать, нѣ вѣсикѣ в- знавъ. Отсе нехай потрапати хто-то! Ш- гавляне лишень, якъ онъ критикує мову и- Стоцкого.

„Чому (въ словѣ „буковинскій“) и жомъ- — не можемо зрозумѣти, — жомъ тѣлько- тому, бо такъ оно и въ польскомъ. Що тѣлько- слова „товариства“, то дивно нѣкъ, отъ жомъ- оно могло уживатися въ Буковинѣ; а жомъ- московскѣмъ и „товарищѣ“ (въ Буковинѣ вѣ- сля мѣсцовой вымовы „товаришѣ“), а жомъ- „товарищество“; „товариство“ вѣсикѣ жомъ- вѣ польского. „Рускѣ“ має тѣлько одно с- мѣшѣть двоохъ и й, жомъ вышломъ вѣсикѣ- Слово „Aufbruch“ у буковинскихъ „Руссовъ“ авѣсь „отъвѣтъ“; Смалъ Стоцкій робить вѣсикѣ- „отъвѣтъ“; се слово, то жомъ тѣлько „die erste- Erfindung des neuesten Slavisten Smal-Stocki“. Оттака „вакыды“ уважає п. Живной „schädel- an den Leib rücken“; не знає бѣднѣйшѣ, за- се вода давно вже перекарана въ Галицѣи- далеко большемъ отъ него повагомъ, бо дво- сователями „Слова“ — „въ Дольницькомъ“, в- надъ русского болота“ и въ вѣнци слависти- лингвистомъ Титомъ К. Блонскиимъ. Жомъ- що п. Живной не поучився тѣмъ (мало) в- сихъ повагъ, хочъ и видно, що дѣтого тѣмъ- таки навчився, отъ хочъ-бы того, що вѣсикѣ- Методѣй, абы й того, що найславнѣйшій вѣсикѣ- вѣсикѣ, въ першѣмъ радѣ Нѣмцѣ (оттака- тѣлько вьрждєна скромностъ не допустить и- Живному ще въ першѣмъ радѣ вѣсикѣ- сихъ вѣсикѣвцѣвъ: п. Живного и в. Дра- фа Ивановича Добрянскій) узнала вѣсикѣ- цю отповѣдкою для всѣхъ вѣсикѣ вѣсикѣ- свѣта! Отъ бачите, якій для насъ говоръ!

Та досить! Вся та анекдоты вѣсикѣ- агента провокатора не гдѣ-бы була вѣсикѣ- коли бѣ не ви заключеннє, котре вѣсикѣ вѣсикѣ- вагу и цѣль всѣхъ подобныхъ вѣсикѣ- адыхъ, але на нетѣмучѣсть публики и на вѣ- кой инстинкты тѣмного, племенного авѣсикѣ- му обчисленыхъ нападовъ. „Ще одну рѣсикѣ- роблять украинцѣ на Буковинѣ, — жомъ и- Живной, — а ся вѣсъ найнеобачѣйшѣ до- народности буковинскихъ Руссѣвъ. Хотъ рус- ский народъ на Буковинѣ и не має сѣсикѣ вѣсикѣ- школъ, — про те днѣ русскій, національ- (де то п. Живной найшовъ не-националь- народъ?) силою своего православія. Правос- вѣвъ, се національна сила „русства“ (des Russ- thums) на Буковинѣ, его истинностъ, его в- дучидѣть! Украинцѣ подкочуютъ правосла- подкочуютъ повагу Карло-Методѣевича вѣсикѣ- церкви, бунтуючи русске духовенство в рус- ский народъ противъ митрополита и архіе- скопа Андрѣевича. Они бажють уни вѣсикѣ- тѣвъ, и довели до того, що бачуть сѣсикѣ- увидѣли до Буковины, краю чисто правосла- ного, и митроп. Андрѣевичъ мѣсикѣ вѣсикѣ- вронитєся отъ нихъ своєю „Апологією“ вѣсикѣ- редъ 10 лѣтями не було ще на Буковинѣ вѣсикѣ- руского унитекѣхъ церквей, якъ теперь. Уни- онофиальска пропаганда довела надто до вѣсикѣ- вѣсикѣ до боротьбы съ Румунами и вѣсикѣ вѣсикѣ- рѣсикѣ на шкоду и Руссѣвъ и Румунѣвъ, на- шкоду краю и — державѣ.

Дальше вже хлѣба не може йти вѣсикѣ- торска бєсѣсикѣ вѣсикѣ! Борьба буковинскихъ Руссѣвъ за свои народій права, за свои вѣсикѣ- ру, освіту, за охорону своей народности вѣсикѣ- румунизацію — выходить по аргументамъ вѣсикѣ- Живного явно вьрадою на „Russenthum“ вѣсикѣ- для того тѣлько, що сей „Russenthum“ вѣсикѣ- славный, и що голова буковинскихъ вѣсикѣ-

Аптека РУКЕРА во Львові

зручна 1563 195-2

Зилье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Ціна однок пакки 20 кр. За опакованье и посылку поштою чашлато 10 кр.

И. и. ген. Дирекція австр. завінаць державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ізды,

важний бгъ 1 червня 1886. 1567

Приходять до Львова:

Поізды особой: с год. 8.12 передъ полуд. зъ Заардона, Хирова, Стрима. — 0 год. 4.15 зъ Заардона, Хирова, Стрима. Гусатина, Станиславова. — 0 год. 2.6 зъ ночи зъ Гусатина, Станиславова, Хирова и Стрима.

Отходять зъ Львова:

Поізды особой: с год. 11.37 передъ полуд. до Стрима, Хирова, Станиславова и Гусатина. — 0 год. 7.10 вечеромъ до Стрима, Хирова, Заардона. — 0 год. 12.01 зъ ночи зъ Стрима, Хирова, Станиславова и Гусатина.

Приходять до Станиславова:

Поізды особой: с год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусатина. — 0 год. 9.02 передъ полуд. зъ Заардона, Стрима. — 0 год. 5.37 по полуд. зъ Гусатина. — 0 год. 5.51 по полуд. зъ Заардона, Львова и Стрима.

Отходять зъ Станиславова:

Поізды особой: с год. 3.45 передъ полуд. до Стрима, Львова, Заардона. — 0 год. 9.55 передъ полуд. до Гусатина. — 0 год. 6.28 вечер до Стрима, Львова, Заардона. — 0 год. 6.54 вечер. до Гусатина

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ

(Моравя)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за посльшлатоу: *)

10 метр. чорного терна, подвійно широкого	зр.	4	—
10 " кашмиру у всьхъ барвахъ подв. шир.	"	4	—
10 " драйтратъ, тажкій	"	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорець	"	3	—
10 " бархантъ, найкрасшій взорѣць	"	3	60
10 " матерія на шляхроки въ кратки	"	2	50
3 1/4 " матерія на зим. одѣжъ мужеску, модий	"	3	75
3 1/4 " матерія на плащѣ отъ дощу	"	5	—
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помѣстѣ	"	3	50
1 заслона съ джуты турец. взорѣ комплектный	"	2	30
1 гарнит. джатов., 1 обрусъ и 2 одѣяла	"	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 "	"	4	50
1 стебиоване одѣяло до спаня, тажке	"	3	—
1 простирало 2 м. довге	"	1	50
1 сльнякъ 2 м. довгий	"	—	90
3 обрусы, льняний, бълй, червоий, жовтй 10/4	"	2	—
6 серветъ льняныхъ 4/4	"	1	20
6 ручникѣвъ льняныхъ Іа зр. 1-80	Па	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	"	4	20
1 " шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ	"	5	50
1 " веби книгъ 30 в. л. Іа зр. 7	— Па	5	80
1 " канафасу 30 вѣд. лѣкт.	"	5	20
1 " градю дамаст. 30 в. л. Іа зр. 7-50	— Па	5	50
1 " оксфорд 30 в. л. (чesk. фабр.)	"	4	50
1 " моравскій бархантъ сльняй зр. 5 черв. брун. зр. 5 бълй	"	6	—
3 дамскій сорочки зъ шифону богато вышиванй	"	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцями	"	3	25
3 пѣчий корсеты богато украш. Іа зр. 4	— Па	1	80
3 спѣдницѣ фиальц. богато обшиванй, червоий сльняй, дравъ	"	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	"	1	60
6 зимов. панчохъ, чиненыхъ, всякои барвы	"	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечои въ всьхъ барвахъ модный	"	2	—
1 спѣдница чинена всякои барвы съ бордирами	"	1	50
1 клятавска сорочка муж. бѣла барвна Іа зр. 1-80	— Па	1	20
6 ковчирѣвъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 паръ маншетѣвъ	"	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтникѣвъ Іа зр. 2	— Па	1	40
3 паръ калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе Іа зр. 2-50	— Па	1	80
6 зимовыхъ скаринтокъ рѣзнобарвныхъ	"	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	"	4	50
3 модий краватки атласовй широкй узкй Па 75 кр. Іа	"	1	50

Цѣнники и взорѣць даромъ и франко. Недогѣдне пріймаеся назадъ зовѣтъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, выснихъ урядникѣвъ и другихъ вѣродостойныхъ особѣ на выразне жадање и безъ посльшлаты.

1735-3-20

Зошиты рисункові

краскованй съ рускими написани по цѣнѣ: 100 штукъ І зр 70 кр. поручае:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславоѣ

При бѣльшомъ закупнѣ о-пускаеся отповѣдный работъ. 1734 (9-2)

Презану загально навчачу

Масу до запусканя подлогъ

поруцае

Юсифъ Ганке

у Львовѣ. 1681 101—0

Перепопучаеся даємо отповѣдний работъ.

Найдешенне руске литературне издавничтво „Руско-украинска Библиотека Евгения Оленичкова“ выходить у Львовѣ почашши бгъ 1-го грудня р. 1884.

Дося вышло 14 выпускѣвъ, обьявляючихъ слѣдуючй литературный матеріялъ:

1. Запорожцѣ, оповѣдане Ивана Ноч, д. Левинскаго 10 кр.
2. Соний нарй молодого питомца оповѣдане В. Барыльскаго 10 кр.
- 3-4. Оповѣданя Олексы Стороженка (Серія перша) первѣнто 20 кр. по выпуцкою сконфактованыхъ частей 10 кр.
5. Prima Vera, повѣи Юлія Швалдѣръ 10 кр.
6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр.
- 7-10. Юрій Горюненко, повѣть Крапюченка 40 кр.
11. Въ Карнатахъ, Ив. Нечуя Левицкаго, цѣна 10 кр.
12. Галицкй обрааки, Ив. Франца, серия І, цѣна 10 кр.
13. Лхій день, Григорія Григоріевича, цѣна 10 кр.
14. Поетичный творы Стефана Руданскаго 10 кр.

Предлачувати можна на бѣльше чело выпускѣвъ наразъ, пересылаючы відповѣдну квоту (1 або 2 зр.) на рука выдани (ул. Словацкаго ч. 6). Замовляти можна такожъ поодинокой выпуцки, додаючи за поодинокой выпуцкъ 2 кр. ч за подобнай 5 кр. на оплату порта

Отъ Руского товариства Педагогичного

можно набути слѣдуючй выдана:

- Хемія, Роское, 40 кр.
- Гостинецъ для чомныхъ дѣтей 8 кр.
- Малый зѣрницець, 8 кр.
- Забавки дѣтей, 8 кр. 1535 2-?
- Менажерія, 8 кр.
- Визанка желаній, 10 кр.
- Читанка для молодежи 10 кр.
- Читанка И. 10 кр.

Кухня славна.

Цѣны утѣркований.

Горѣлки и вина добороной.

Телесонъ до ужитку П. Т. Гостей

1/4 литра Пильзнера

7 кр.

1/2 литра Пильзнера

14 кр.

дѣстата можна въ рестаураціи подъ назвою:

„Пильзенское Жерело“

пладъ Маріяцкй ч. 3.

Абона- и снѣхъ на обѣды по 12, 14 и 18 зр.

Пѣтъ порціи контус половину.

Медицинскй мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke PRAG.

Выпробованй и порученй лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червоности лиця, носа бургундского (Rosacea Aene), свербчатыхъ лишайнъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанске мыло (мыло ртуते) противъ свельзсу и пасожитѣвъ, штука 25 кр., 1 штука 30 кр. — Фанты мыло гѣстече и ревматичне выпробованой и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ маси противъ коросты, зуека, потливочихъ нѣвъ и т. д. 35 кр. — Мыло масиво-глицеринное, лекше, для дамъ и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфеціане 35 кр. — Мыло сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкѣрныхъ выспокъ, 35 кр. — Мыло жѣлткове противъ зуеокъ на головѣ и на подпашеньє наскѣрка, 35 кр. — Мыло жѣлтче на волосѣ, 35 кр. — Мыло зъ зѣби оживляюще системъ нервоний, 35 кр. — Мыло глицеринное, найбѣльше мыло тоалетное 25 кр. — Мыло бензое на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло назелинное цѣна 40 кр. прятне до щоденного ужитку — Мыло масиво-сѣркове противъ у-порныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксове противъ нечистоты наскѣрка веснянокъ, оступѣвъ. цѣна 35 кр. — Мыло канфѣроне на отмороженье, посѣданье рукъ и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолове противъ всякого рода недугъ шкѣры. цѣна 50 кр. 1582 28-52

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославли,

нагородженй 19 медалями на выставахъ красавыхъ и международныхъ, можна дѣстати въ власныхъ складахъ: Краковъ, Суколицѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишль, ул. Францисканска, якъ такожъ у воѣхъ торговлахъ корѣнныхъ.

Цѣнникъ на жадање безилатно и франко.

Анализованный проф. Б. Гѣффомъ Гигієничный Медѣвникъ вынаходу Л. Чиньского сѣтъ дуже емачно и сѣрпильною пожекою и певнымъ средствомъ до усугненя недуги органѣвъ травленя, якъ: запѣръ, гемо-родны, диспепсіа, наѣбрь крови, нежить желудка и кишокъ, згагъ, здутье, отбаванье неспактъ; побуждае апетитъ, поправляє выгладанье и причиняеся много до вытвореня крови.

Медѣвникъ гигієничный поручають найзнаменитый спеціалсты, а его дѣтѣй евоботы потверждаютъ лѣкарѣ, сѣтъ же подляе послѣдє властнѣтъ фабрики. Дѣстата можна у воѣхъ торговлахъ корѣнныхъ и аптекъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для особѣ, шо ведуть сльиче житьє; для особѣ дѣтковыхъ недугами повставшихъ зъ дѣтнвого травленя, и для реконвалесцентѣвъ. Обшарна брошура, подаюча радю и показку до стереженя отъ недугъ повставшихъ зъ дѣтнвого травленя, написана докторомъ спеціалстомъ выйдша на-кладомъ фабрики медѣвникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославли и розсылаеся згодшошачимъ-ся даромъ и франко. 1709 17-?

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 35-? купує и продає
всѣ ефекты и монеты
подѣ найприступнѣйшими условіями.

5⁰ Листы Гипотечный и 5⁰ Листы Гип. преміованй,

котрй пѣсля закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышней постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондовыхъ, пушляриныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до выловованя съ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи выполняются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи ныякои провизии.

НОВО ОТВОРЕНА ТОРГОВЛЯ подѣ „Соколомъ“

СЕВЕРИНА ПЛОШОВСКОГО

у Львовѣ, ул. Академична ч. 18.

Поруцає рѣзнодороий товары корѣнній. Вина угорскй, австрійскй, французскй, бургундскй, рењскй, испанскй. Румъ и зракъ. Лякеры французскй и краевй. Портеръ и божи. Чай росѣйскй и лондонскй. Шоколяду рѣзного рода и доброты. Овочѣ полуденной и всякого рода деликатесы. Кавьеръ въ пушкахъ, рыбы въ пушкахъ и оливу, маринаванй и вудженй. Муштарду французску, англійоку и кремюку. Экотратъ Лабига. Буліонъ Сулковского. Олаву ницейску и прованску. Сыры всякого рода. Карты до грания и приборы до писаня. Свѣчки, мыло, крохмаль и фарбоку. Сѣль, масло и львця, муку, кашу, крутки и пр. Пиво пильзенское, оломуецко и львѣво. Воды минеральны и винограды кураціонный. Крѣмъ того картка на нафту Мюнчвиньского и пріймає замовленя на дерево ошалоє отъ доставоу до дому.

Комната до снѣданъ.

Академія наукъ...
поруцає олов

Brockhaus
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis 4 Mark 30 Pf.

Дмитрій Шустеръ
у Львовѣ, ул. Копперна ч. 12
поруцає олов
Робѣтню и складъ обрѣв
для мужичнѣвъ
найлучшого вырѣв.
Всякй законченъ тѣль жѣвъ
въ ятѣ и замѣщѣй вышномъ
ола найповѣйшомъ жѣвъ и
ротшѣмъ часѣ. Дѣлуютъ П. Т.
блѣщй за двоякой оплатѣ. По-
шусь съ глубочнѣмъ похваляемъ
Дмитрій Шустеръ
членъ тов. русскыхъ рѣмесль-
1735 2-0 „Зора“.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
подає до вѣдомостѣ, шо выдало и має на складѣ слѣдуючй
Формулярѣ для жѣствъ поживочныхъ
„Землемарскон правды“:
1) Книга законъ, одна лѣбра 40 кр.
2) Книга вѣстку вырѣвочъ, одна лѣбра 40 кр.
3) Книга вѣстку поваручочныхъ, одна лѣбра 40 кр.
4) Книга вѣстку поваручочныхъ, одна лѣбра 40 кр.
5) Книга вѣстку поваручочныхъ, одна лѣбра 40 кр.

„ДЪМЪ“
повѣть Ив. Турчюва. 20
на 1 зр. 50 кр., съ переш-
кою 1 зр. 70 кр.
Дѣстата можна въ ав-
нстраціи „Дѣла“ або въ
кигарни Староградскй.

**„Малый катехизъ мундъ
и „Рускій Сльванскй“**
Часть теоретична и практич-
пѣдручники сльва для уч-
лѣвъ и ученичѣвъ школы
статя у о. В. Матуса въ Ль-
чи почта Нароль по дѣвъ 6
кр., съ перешкою статя
Тамъ-же можна ще тѣль
статя квартетъ „Дѣвъ“ по
цѣнѣ 1-50 зр., съ перешкою
почтовою 1-60 зр.